

*λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρευπίοις
θάλπουσα καὶ ψύχουσα, καὶ πόνω πόνον
ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν.*

Aeschylo viam praeivit Phoenix Homeri i v. 482.
490 sqq.

Qui Choephoros cum Electra Sophoclis et Euripidis comparant, Sophoclem optima conditione usum esse monent, — verba sunt Hermanni praef. Soph. El. IX, similia apud Westrik p. 49 — qui quum illustre, in quod intueretur, exemplum haberet Choephoros, et declinare facile potuerit, quae ille parum apte invenisse videretur, neque meliorem tractandi hujus argumenti rationem ab aliis sibi viderit praereptam esse; Euripidem vero, ne actum agere judicaretur, viam quam illi ingressi essent, deserere coactum fuisse, eaque ex re aliquid excusationis habere, si nova eaque minus commode elaborata protulerit. — Idem Hermannus opusc. III p. 311 de Choephoris haec: »Excipiunt Agamemnonem Choepori, plane diversi coloris fabula, in qua actionis non multum, cantica chori minus longa, sed de scena tanta tamque admirabilis cantionum varietas, eique congrua etiam diverbiorum alternatio, ut tota fabula lyricam indolem spiret, cantusque in ea primarium locum tenere videatur.«

Actio incipit mane, finitur vesperi, cfr. v. 619 et 669. Scena eadem quae in Agamemnone, nisi quod Agamemnonis sepulcrum additum, quod in orchestra Muellerus ephem. Zimmerm. 1858 p. 27, Hermannus opusc. VII p. 56 et 60 in prosceño fuisse existimant.